

Sygn. akt I S 9/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski
Sędzia SA:	Adam Jewgraf

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy **ze skargi: B. G.**

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. akt I C 265/10, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Opolu

z powództwa: **R. K.**

przeciwko: **A. G.**

o zapłatę

oraz

z powództwa wzajemnego: **A. G.**

przeciwko: **R. K.**

o zapłatę

p o s t a n a w i a: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 28.02.2012 r. A. G. wniosła dwie skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I C 265/10, prowadzonej przez Sąd Okręgowy (...), który rozpoznawał powództwo wytoczone przeciwko niej przez R. K. o zapłatę oraz jej powództwo wzajemne przeciwko R. K. o zapłatę. W uzasadnieniu obu skarg skarżąca podniosła, iż w pierwszej ze wskazanych spraw postępowanie toczy się już 29 miesięcy, a w drugiej 21 miesięcy pomimo, iż jej zdaniem w obu przypadkach nie ma żadnych przeszkód do wyrokowania. Wskazując na powyższą okoliczność oraz ogólnie przywołane zasady obowiązujące w kontradiktoryjnym procesie cywilnym skarżąca domagała się w każdej ze skarg ogólnego stwierdzenia przewlekłości postępowania w powyższej sprawie, „zlecenia Sądowi Okręgowemu (...) prowadzącemu postępowanie o wyrokowanie w sprawie w świetle zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego oraz regulacji prawa procesowego określających reguły rozpoznawania spraw cywilnych”, zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego (...) na rzecz skarżącej odszkodowania w kwotach po 10.000 zł oraz zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż obie skargi Sąd Apelacyjny potraktował jako jedną, a to z uwagi na fakt, iż dotyczyły tego samego toczącego się postępowania w sprawie o sygn. akt I C 265/10.

Zważyć należy, iż stosownie do treści przepisu art. 6 ust. 1 i 2 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm. - dalej w skrócie ustawa), skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego a nadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Podkreślić przy tym należy, iż przytoczenie owych okoliczności nie może sprowadzać się jedynie do ogólnego zakwestionowania przez stronę czasu trwania procesu, ale powinno polegać na wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie w toku kontrolowanego pod względem terminowości postępowania (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21.02.2007 r., III SSP 5/07, LEX 966815). Stosownie zaś do dyspozycji art.9 ust. 1 ustawy skargę nie spełniającą tego wymagania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7.06.2005 r., III SPP 103/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 35).

Przenosząc owe uwagi na grunt analizowanej sprawy stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego podzielającego w pełni przytoczone powyżej poglądy orzecznictwa, skarga A. G. nie spełnia wymogów określonych w art. 6 ust. 2 ustawy skoro odnosiła się tylko i wyłącznie do ogólnego zakwestionowania czasu trwania przedmiotowego postępowania i wskazania zasad procesowania w kontrydiktoryjnym procesie cywilnym.

W konsekwencji istnienie tego konstrukcyjnego i nieusuwalnego braku formalnego prowadzić musiało do odrzucenia owej namiastki skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków po myśli przepisu art.9 ust. 1 w zw. z art.6 ust. 2 ustawy. Niewątpliwie bowiem brak sprecyzowania okoliczności i zarzutów uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości toczącego się postępowania przed Sądem I instancji uniemożliwił dokonanie przez Sąd Apelacyjny oceny przewlekłości tej fazy postępowania (czynności Sądu Okręgowego w zakresach wymienionych w art. 2 ustawy).

Na marginesie wskazać dodatkowo należy na całkowitą niezrozumiałość żądania skarżącej w zakresie dotyczącym jej żądania dotyczącego zalecenia Sądowi Okręgowemu rozpoznającemu sprawę podjęcia w wyznaczonym czasie określonych czynności (art.6 ust.3 ustawy), co budzi zdziwienie w sytuacji sporządzenia owej skargi przez fachowego, reprezentującego ją w tym postępowaniu pełnomocnika procesowego w osobie adwokata.

Mając zatem całokształt powyższych okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, w oparciu o powyżej wskazane przepisy orzekł jak w sentencji.

bp